

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Formularium Episcopale

Barbosa, Agostinho

Coloniae Agrippinae, 1680

Decreta Sacrae Congregationis Concilij. S. D. N. D. Urbani Papae VIII. jussu edita. De Regularibus, Apostatis, & Electis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10456

**DECRETA SACRÆ
Congregationis Consilij.**

S. D. N. D. Urbani Papæ VIII. jussu
edita.

De Regularibus, Apostatis, & Electis.

SACRA Congregatio Cardinalium Concilii Trident. Interpretum Regularium ejectorum, & fugitivorum statui consulere, illorumque scandala summovere, & succrescentem numerum frangere operæ pretium existimans, auditis Religionum Superioribus, atque diligentissimè perpensa, communicato etiam consilio cum S. D. N. Urbano VIII. atque ex peculiari Sanctitatis suæ facultate infrascripta edidit.

Ac primò, ut infecta semina, è quibus pravi ejusmodi fructus potissimum prodeunt, deinceps ne serantur in vinea Domini, censuit esse innoxendas, & Sanctissima auctoritate innovat constitutiones, & decreta generalia sanctæ mem. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac novitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia, districtèque præcipit Generalibus, atque aliis omnibus ordinum superioribus, ut illa exactè observent, atque ut observentur efficiant sub pœnis statutis in iisdem Constitutionibus. A quibus tamen excipiendum censuit caput illud, quo decernitur ne in Conventibus, seu mo-

nasteriis ad novitios recipiendis haud minus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, novitii ad habitum ullatenus recipi possint nisi prius à Congregatione Reformationis Apost. vel à propriis locorum Ordinariis expressè, & nominatim approbati fuerint. A cujus quidem decreti observantia Sacra Congregatio justis de causis censuit Regulares esse absolvendos, prout auctoritate Sanctissimi Domini nostri absolvit, atque eximit.

Deindè ut apostatandi opportunitas Regularibus præripiatur, statuit, ut de cætero nullus permittatur ad arctiorem religionem transire, nisi prius superiori legitimè confiterit eam religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tumque Regularis rectè se transferat ad arctiorem. Quod ut re ipsa adimpleatur, idem superior omni studio, ac diligentia invigilet.

Rursus statuit, ut fugitivi, & apostatæ, sive habitum Regularem deserant, sive non, possint ac debeant ab Episcopo loci, ubi moram trahunt in carceres conjici, ac Superioribus Regularibus consignari secundum Regularia instituta puniendi, utque ipsi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere, atque efficere ut apprehendantur, salva tamen in omnibus facultate Ordinariis locorum attributa decreto Concilii *cap. 3. sess. 6.* Quod si apostatæ hujusmodi citra montes intra quatuor ultra montes vero infra octo menses à præsentis decreti publicatione inchoandos sua sponte ad
suam

suam quisque Religionem redierit, tum pœnarum omnium ipsis propter apostasiam inflictarum, aut infligendarum remissionem, atque impunitatem assequantur; ita tamen ut debeat à superiore absolutionem humiliter petere, & coram eodem culpam fateri, atque emendationem polliceri; Superior vero è contra benignè illos teneatur excipere, ab hujusmodi pœnis absolvere, & paterna charitate amplecti.

Ad hæc, ut in posterum è Religionibus nullus legitimè professus ejici possit, nisi sit verè in corrigibilis; verè autem incorrigibilis minimè censeatur, nisi non solum concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex juris communis dispositione requiruntur, sublatis hæc in parte statutis, & Constitutionibus cujusque Religionis, & ordinis etiam à Sede Apost. approbatis, & confirmatis; verum etiam unius anni spatio in jejuniis, & pœnitentiis proberetur in carceribus: proindeque unaquæque Religio privatos habeat carceres in qualibet saltem Provincia. Elapso autem anno si nihilominus non respuerit, sed animo indurato in sua perveracitate perseveraverit ne contagione pestifera plurimos perdat, tanquam pecus moribunda, ac membrum putre ejici tandem possit, sed ab ipsomet Generali tantum de consilio, & assensu sex Patrum ex gravioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus, tumque non nisi instructo secundum eorum stylum, & Constitutiones processu, & plenè probatis causis expulsionis ad Sacro-

rum Canonum præscriptum. Interea tamen usque ad primum generale Capitulum, seu Congregationem proximè celebrandam si quempiam ex justis, & necessariis causis expellere oportebit, ejectio fieri possit à Generali cum consilio, & assensu sex Patrum, ut supra, quos idemet Generalis eligere debeat infra quatuor menses à præsentis decreti publicatione, servata tamen in reliquis forma superius præscripta. Si vero ejecti quamdiu non redierint ad Religionem in habitu clericali incedant, atque Ordinarii loci jurisdictioni, & obedientiæ subsint, proindeque Generalis illico expulsionis sententiam eidem Ordinario notificare teneatur. Caterum Sacra Congregatio Religionum superiores seriò admonet, ac per JESU CHRISTI viscera obtestatur, ut memores paternæ charitatis, & mansuetudinis, quam profitentur, nihil intentatum relinquunt, ut lucrentur animas fratrum suorum, ferè in profundum malorum delapsas, antequam gravissimum, atque extremum expulsionis remedium experiantur. Idque eo magis quod subditorum sanguinem, qui ex malo negligentium, & sui officii immemorum Prælatorum regimine peribunt, Dominus noster JESUS CHRISTUS in supremo Dei judicio de eorundem Prælatorum manibus sit requisiturus.

Præterea statuit, ut iidem superiores nemini ex Religiosis expulsis literas testimoniales concedant, illos ad Sedem Apost. rejicientes, vel jubentes altam Religionem ingredi.

R

Item

Item ut ejeti extra Religionem degentes sint perpetuò suspensi ab exercitio Ordinum, sublata Ordinariis locorum facultate dictam suspensionem relaxandi, ac moderandi.

Ac postremò censuit esse innovandam, & suæ Beatitudinis auctoritate innovat Constitutionem felicitis mem. Gregorii IX. relatam in cap. fin. extra de Regular. ac præterea declarat eam Constitutionem in iis quoque vendicare sibi locum, servandamque esse, qui iuste, diffinitivèque, ac juris ordine servato expulsi fuerint, dummodo tamen in expulsis huiusmodi subsit spes evidens emendationis ex litteris saltem testimonialibus ordinarii, cujus conscientiam in his litteris concedendis sacra Congregatio seriò oneravit.

Ne qua verò difficultas in suprascriptis decretis, & ordinationibus exequendis suboriat, Sacra Congregatio sanctissimo Domino Nostro annuente, atque approbante, universis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscunque aliis superioribus, quorumcunque Ordinum, vel Congregationum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium, ubique locorum existentium injungit, seriòque mandat, ut illa diligenter observent, atque observari procurent, in omnibus Cœnobiis, ac Monasteriis, Collegiis & Domibus, quorumcunque Monachorum, ac Regularium, ubique locorum existentibus, efficiantque, ut

tam decreta supradicta felicitis record. Clementis VIII. quam præsentis ordinationes in singulis ejusmodi locis, bis saltè in anno legantur in publica mensa.

Si quis verò ipsorum adversus ea, quæ superius suprascripta sunt, vel eorù aliquid quoquo modo jacere, vel moliri præsumpserit, ipso facto pœnam incurrat privationis omnium officiorù, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda, pœnaque huiusmodi si Sanctitati suæ, ac Sedi Apost. reservata, iisdem superioribus etià Generalibus, & Protectoribus illam moderandi seu relaxandi potestate penitus interdicta, & nihilominus sit irritum & inane quidquid secùs à quoquã actum extiterit. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcunque personarum atq; Ordinum tam Mendicantium, quàm non Mendicantium Congregationum, Monasteriorum, Conventuum Domorum, ac locorum Regularium quorumcunque, necnon illorù etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis etiam in corpore juris clausis aut ex causa, vel titulo oneroso, vel in limine foundationis concessis etià Mari Magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscunque tenoribus & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogationis, aliisque efficacioribus, ac insolitis clausulis, nec non irritantibus Decretis etiam motu
pro

proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, & forma in illis tradita observata inserti forent, presentibus pro expressis habens quibus quo ad ea, quæ supradictis quomodolibet adversantur, illis aliis in suo robore permansuris specialiter, & expressè sanctitatis suæ auctoritate derogat; cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ die 21. septembris 1624.

Cosmus Card. de Torres.

Locus † Sigilli.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secret.
Roma ex Typographia Rev. Camera
Apost. M. DC. XXIV.

DECRETUM SACRÆ
Congregationis Rituum ubique observandum.

*De non addendis Calendario & Missali
Sanctorum officis adhuc non concessis, & Missis non approbatis.*

SACRA Rituum Congregatio ad tollendos abusus, qui variis in lo-

cis irrepsērunt, re mātūrē discussa censuit & decrevit,

Primo nō potuisse, nec posse locorum ordinarios tam sæculares, quam Regulares addere Calendariis etiam propriis Sanctorum officia, nisi ea du taxat quæ Breviarii Romani rubricis, vel Sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur.

Insuper vetuit, & prohibuit celebrari per totam Civitatem, vel Dioccesim etiam de cujusque Ordinarii auctoritate Missam, vel festum cum officio de sancto, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, aut aliqua Reliquia, sed tantum in ipsius sancti Ecclesia titulari, seu ubi asseratur insignis Reliquia, & non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse Corpus, Caput, Brachium, Crus, aut illam partem Corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, & non parva, & legitimè ab Ordinariis approbata.

Missas item, quæ circumferuntur à Sacra Congregatione non approbatas, Sancti Gregorii pro Vivis & Defunctis XV. Auxiliatorum, & de Patre æterno, & quascunque alias, exceptis, quæ sunt promissæ Regularibus tantum, veluti Rosarii, sanctæ Mariæ de Carmelo, & alias, sicut etiam officia ab eadem non approbata prohibuit rejecit omnino, & damnavit respectivè, & prohibitis, rejectis, & damnatis haberi voluit.

Quæ omnia decrevit, statuit, & mandavit sub pœnis contentis in Bullis Pij

R 2

V. in-